

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारत आवादीपे सप्तविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ७३ ॥ श्रुतमिति ॥ ११ ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ धर्मादानं व्याचष्टे इहेति ॥ ६ ॥
अर्थादित्यस्य लक्षणमाह ददातीति ॥ ७ ॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ इति अनु० नै० भा० अष्टविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ७४ ॥ पितामहेत्यध्यायद्वयं स्पष्टार्थं तस्य तात्पर्यं एक एव प्रभुः पर्वतस्य दा
शिष्टानां चरितं त्येत्कीर्तितं मे युधिष्ठिर ॥ दानयज्ञप्रजासर्गैरेते हि दिवमास्थिताः ॥ ३० ॥ दत्वा तु सततं तेऽस्तु कौरवाणां धुरंधर ॥ दानयज्ञक्रियायुक्ता बुद्धिर्ध
र्मोपचायिनी ॥ ३१ ॥ यत्र ते नृपशार्दूलसंदेहो वै भविष्यति ॥ श्वः प्रभाते हि वक्ष्यामि संख्या हि समुपस्थिता ॥ ३२ ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि आनुशास०
दानधर्मसप्तविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच श्रुतं मे भवतस्तत् सत्यव्रतपराक्रम ॥ दानधर्मं महताये प्राप्तास्त्रिदिवं
नृपाः ॥ १ ॥ इमांस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मान् धर्मभृतां वर ॥ दानं कति विधेयं किं तस्य च फलं लभेत् ॥ २ ॥ कथं केभ्यश्च धर्म्यं च दानं दातव्यमिष्यते ॥ कैः कारणैः क
ति विधं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ भीष्म उवाच शृणु तत्त्वेन कौतेय दानं प्रतिममानघ ॥ यथा दानं प्रदातव्यं सर्ववर्णेषु भारत ॥ ४ ॥ धर्मादर्थार्द्रयात्कामा
त्कारुण्यादिति भारत ॥ दानं पंचविधं ज्ञेयं कारणैर्यैर्निबोधत ॥ ५ ॥ इह कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखं ॥ इति दानं प्रदातव्यं ब्राह्मणेभ्यो न सूयता ॥ ६ ॥
ददाति वा दास्यति वा मत्स्यं दत्तमनेन वा ॥ इत्यर्थिभ्यो निशम्यैव सर्वदा तव्यमर्थिने ॥ ७ ॥ नास्याहं न मदीयो यं पापं कुर्याद्विमानितः ॥ इति दद्याद्भूयादेव हृदं मूढा
यपंडितः ॥ ८ ॥ प्रियो मे यं प्रियो स्याहमिति संप्रेक्ष्य बुद्धिमान् ॥ वयस्यायैव मक्लिष्टं दानं दद्यादतंद्रितः ॥ ९ ॥ दीनश्च याचेत चायमल्पेनापि हितुष्यति ॥ इति दद्या
दरिद्राय कारुण्यादिति सर्वथा ॥ १० ॥ इति पंचविधं दानं पुण्यकीर्तिविवर्धनं ॥ यथा शक्त्या प्रदातव्यमेव माह प्रजापतिः ॥ ११ ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि
आनुशास० दानधर्मसप्तविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ७४ ॥ युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ आगमैर्बहुभिः स्फूर्तो
भवान्नः प्रवरं कुले ॥ १ ॥ त्वत्तो धर्मार्थसंयुक्तमायत्यां च सुखोदयं ॥ आश्चर्यं भूतं लोकस्य श्रोतुमिच्छाम्यरिंदम ॥ २ ॥ अयं च कालः संप्राप्तो दुर्लभो ज्ञातिबांधवैः ॥
शास्त्राचनहिनः कश्चित्त्वामृते पुरुषर्षभ ॥ ३ ॥ यदि ते ह मनुग्राह्यो भ्रातृभिः सहितो न घ ॥ वक्तुमर्हसि नः प्रश्नं यत्त्वां पृच्छामि पार्थिव ॥ ४ ॥ अयं नारायणः श्रीमा
न्सर्वपार्थिवसंमतः ॥ भवंतं बहुमानेन प्रश्रयेण च सेवते ॥ ५ ॥ अस्य चैव समक्षं त्वपार्थिवानां च सर्वशः ॥ भानृणां च प्रियार्थमे स्नेहाद्वापितुमर्हसि ॥ ६ ॥
ह क उच्छासकश्च स एव वैष्णवैर्विष्णुरित्यधिगतः पूर्वाध्याये माहेश्वरैर्महेश्वर इत्युत्तराध्याये अत्रैव नेत्रमेसंदेदे विलया बाल्यादनिदिते नष्टालोकस्तदालोकः क्षणेन समपद्यते तिमहेश्वरवचनेन शिवमूर्तेर्ब्रह्मांडस्य
चोभेदो दर्शितः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

वर्तत इति शेषः